

РЕШЕНИЕ

№ 36753

гр. София, 07.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4681** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационната жалба от П. М., чрез процесуалния му представител адв. К. К. срещу Решение № 719/24.02.2025 г. на СРС, постановено по НАХД № 20241110217252/2024 г., в частта с която е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-024400/16.10.2024 г., издадено от началник на група при Пътна полиция – СДВР, с което на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на касатора била наложена глоба, в размер на 20 лева, за извършено нарушение на чл. 40, ал. 1 ЗДвП. Обосновават се съображения за неправилност на решението, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Посочва, че СРС е установил неправилна фактическа обстановка, като по този начин е достигнал до погрешни правни изводи. В тази връзка сочи, че СРС не е обсъдил и не е анализирал показанията на св. С. С. А. и Х. А. З., които са пряко относими към механизма на ПТП. Счита, че решението се основава единствено на показанията на К. С., въпреки констатираните от самия съд противоречия и несъответствия в тях. Счита, че вмененото на П. М. нарушение на разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗДвП е недоказано, а наложената му глоба в размер на 20 лева за явно несправедлива. Счита, че нарушението по пункт първи от НП следва да се квалифицира по чл. 40, ал. 2 от ЗДвП. Претендира се отмяна на обжалваното решение и произнасяне по съществуващото на правния спор с отмяна на наказателното постановление. Заявява искане за присъждане на разноски за две инстанции.

Ответникът по касация началник на група при Пътна полиция – СДВР е депозирал писмен отговор, в който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 24-4332-024400/16.10.2024 г., издадено от началник на група при Пътна полиция – СДВР, с което на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на касатора била наложена глоба, в размер на 20 лева, за извършено нарушение на чл. 40, ал. 1 ЗДвП, както и глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месеца, на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б.“б“ ЗДвП –глоба.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 27.07.2024 г., около 20:10 ч. П. М. управлявал л.а. „М. Ц220“, с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], с посока на движение – към [улица]. По същото време, след него и със същата посока на движение, св. К. С. управлявала лек автомобил „Нисан К.“, с ДК [рег.номер на МПС] . Навлизайки в кръстовището на [улица]и [улица], с посока на движение – преминаване направо през него, М. по неустановени причини спрял и извършил движение на зад, в самото кръстовище, в резултат на което настъпило ПТП между задната част на неговия автомобил и предна част на управлявания от св. С.. Поради напускане на местопроизшествието, от страна на другия водач, С. потърсила съдействие от МВР и предоставила регистрационния номер на другия автомобил.

Изпратените на сигнала на мястото на възникналото ПТП полицейски служители извършили проверка по случая. Свидетелят Х. И. Х. изготвил Докладна записка. Бил съставен Протокол за ПТП № 1911478 от 27.07.2024 г. с рег. №11080. Въз основа на протокола за ПТП и докладната записка бил съставен акт за установяване на административно нарушение Серия АД № 021924/04.09.2024 г. Актът за установяване на административното нарушение бил връчен на нарушителя на датата на съставянето му. Жалбоподателят се възползвал от правото на възражение срещу констатациите в АУАН в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение, е издадено наказателното постановление, предмет на поризводството пред Софийския районен съд, с което на П. М., на основание чл 183, ал.2, т. 11 от ЗДвП за нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв. и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП за

нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „б“ ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

От правна страна Софийския районен съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица при условията на надлежно оправомощаване. Актът за установяване на административно нарушение съдържа реквизитите по чл. 42 от ЗАНН, като е издаден в срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН и е предявен на нарушителя. Наказателното постановление е издадено в 6 месечния преклузивен срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. По отношение на констатираното нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „б“ ЗДвП е констатирал противоречие между словесното описание на нарушението и дадената цифрова квалификация, което е приел за процесуално нарушение от категорията на съществени, самостоятелно основание за отмяна. По тези мотиви е отменил наказателното постановление в тази му част. По отношение на нарушението по пункт едно от наказателното постановление, Софийският районен съд е изложил доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност и е потвърдил НП в останалата част.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване на правото на защита на нарушителя. Административнонаказателното производство е проведено законосъобразно, при съобразяване с изискванията на ЗАНН. Описаната в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление фактическа обстановка е правилно отразена, нарушените материалноправни норми са посочени точно, нарушенията са словесно правилно индивидуализирани и отговарят на установената фактическата обстановка, както в АУАН, така и в наказателното постановление. АУАН и наказателното постановление съдържат всички задължителни реквизити. Фактическото описание на нарушението отговаря на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В тях ясно и точно са конкретизирани обстоятелствата, относими към всички признаци от обективната страна на санкционния състав на чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП във връзка с на чл. 40, ал. 1 от ЗДвП. Правилни са изводите на Софийския районен съд, че нарушението по чл. 40 от ЗДвП е нарушение на просто извършване, осъществяващо се противоправно действие, тъй като водачът при предприемане на маневра на заден ход следва да се увери в нейната безопасност. Настъпилото съприкосновение в случая между двете превозни средства води до извод, че в случая санкционираното лице не е изпълнил това си задължение. Поради това правилно е ангажирана отговорността на касатора по чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП, като наложената глоба е във фиксиран от закона размер.

По посочените съображения, касационният съд приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 63д, ал. 1, предл. 2-ро от ЗАНН, своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да бъде уважено, като при съобразяване с предмета на делото и проведеното едно съдебно заседание с участието на представител на ответника се присъдят 130 лева - чл. 26е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 719/24.02.2025 г. на Софийския районен съд, постановено по НАХД № 20241110217252/2024 г., в частта с която е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-024400/16.10.2024 г., издадено от началник на група при Пътна полиция – СДВР, с което на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на касатора била наложена глоба, в размер на 20 лева, за извършено нарушение на чл. 40, ал. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА П. М. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, сумата в размер на 130 (сто и тридесет) лева юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: